

ných předpisů brání jednak pravidlo, že předpisy stanoví výjimku — a takovým je nepochybně také ustanovení § 51 odst. 1 zák. č. 43/28 — dlužno vykládati restriktivně, jednak úvaha, že dávka z přepychových bytů postihuje držení přespočetných místností, které po názoru zákonodárce jest přepychem, a že sotva lze zákonu č. 43/28 přikládati tendenci, podporovati různými výhodami berními náklad, který se stanoviska zákonodárce je nákladem přepychovým a tedy zbytným.

Č. 10.339.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Převod nemovitosti, který se stal v roce 1928, není účasten osvobození od dávky podle § 52 odst. 2 zák. č. 43/1928 Sb.

(Nález ze dne 9. února 1933 č. 2303.)

V ě c: Theodor F. v L. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-I prodal smlouvou trhovou z 5. září 1928 nemovitosti čp. . . v L. Platebním rozkazem starosty města z 27. listopadu 1928 byla mu z převodu toho vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Odvolání, uplatňující osvobození převodu od dávky podle § 52 zák. č. 43/28 městské zastupitelstvo zamítlo z těchto důvodů, dnes v úvahu přicházejících: »Dovolávané ustanovení § 52 odst. 2 zák. č. 43/28 pro osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí nemá zde místa. Ustanovení toto týká se pouze prodloužení lhůty pro skončení staveb, počatých podle zák. č. 44/27, j. sl. širší výhody tohoto zákona poskytnuty jsou jen těm stavbám, které byly započaty za účinnosti tohoto zákona, ale nebyly do konce r. 1928 dokončeny, když na žádost, podanou před koncem r. 1928 zem. fin. ředitelství prodloužilo lhůtu k dokončení stavby až do 30. června 1929, a týkají se proto jen převodů, které nastaly v letech včetně 1927. Pro převody nastalé v letech 1928 a 1929 bylo však §em 52 odst. 1 zák. č. 43/28 omezeno osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí tím způsobem, že nyní jsou osvobozeny od dávky pouze převody takových pozemků, kterých bylo použito ke stavbě domů s malými byty a malými provozovnami a ke stavbám budov, určených pro veřejnou potřebu; jest tedy u převodů pozemků, nastalých v r. 1928 a 1929, stran osvobození od dávky rozhodným nejen dokončení stavby, ale také druh stavby. V daném případě stal se převod pozemku v r. 1928, na něm vystavěná budova není dům s malými byty neb provozovnami. Povolení prodloužení k dokončení stavby může mítí právní účinek stran osvobození daňového, nikoli však pro dávku z přírůstku hodnoty. Ostatně výkladem § 52 odst. 2 zák. č. 43/28, jak míní stížnost, pozbyl by předpis odst. 1 účinnosti. což zajisté zákonodárce nemínil.«

Konečné odvolání žal. úřad zamítl, poukázav na důvody městského zastupitelstva, a dodal: »Převod skutečněn byl trhovou smlouvou z 5. září

1928, tudíž za platnosti zák. o stav. ruchu č. 43/28. — Cit. zákon jedná o osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí v § 52 a stanoví, že osvobozeny jsou od dávky stavby domů s malými byty a provozovny a stavby budov určených pro veřejnou potřebu. Že jde o stavbu tohoto druhu, strana netvrdí, a osvobození z tohoto titulu se nedovolává. Odvozuje svůj nárok na osvobození od dávky z ustanovení odst. 2 § 52 zák. č. 43/28. Ustanovení toho na případ, o který jde, použití nelze, ježto týká se převodů pozemků, uskutečněných v letech 1924 až 1927, kterýžto předpoklad zde chybí. Doba převodu jest podle znění zákona pro osvobození od dávky podle odst. 2. § 52 zák. č. 43/28 stejně směrodatná jako okolnost, že strana včas zažádala za prodloužení lhůty k dokončení stavby a žádosti její bylo vyhověno (§ 49 zák. č. 43/28). Opačný úmysl zákonodárce musil by býti v zákoně určité vysloven, čemuž tak není.»

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss:

Skutková podstata dnešního případu je, že se převod nemovitosti čp. . . v L. stal smlouvou trhovou z 5. září 1928 a že pro stavbu, která nesporně nepatří ke stavbám uvedeným v § 52 odst. 1 zák. č. 43/28, byla povolena lhůta k dokončení do konce r. 1929 zem. fin. ředitelstvím podle § 49 odst. 2 zák. č. 43/28, resp. podle čl. I. zák. č. 197/28.

St-l zastává právní stanovisko, že podle odst. 2 § 52 zák. č. 43/28 resp. čl. I. zák. č. 197/28 převody za účelem zastavění stavbami, k jichž dokončení byla podle posléz uvedeného předpisu lhůta prodloužena do konce r. 1929, jsou osvobozeny od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí i tehdy, když převod se stal v r. 1928, a snaží se stanovisko své vyvoditi z jednání parlamentního o zák. č. 197/28. Nehledě však ani k tomu, že názory projevené při parlamentním projednávání návrhu zákona pro výklad zákona mohou jen potud brány býti v úvahu, pokud se jim dostalo výrazu ve znění zákona, jest sama argumentace st-lova nesprávná.

Žal. úřad odepřel st-li osvobození od dávky proto, že se převod stal v roce 1928, ustanovení § 52 odst. 2 zák. č. 44/27 týká se však pouze převodů z let 1924 až 1927. Proti tomuto odůvodnění nelze nic vyvoditi ze zák. č. 197/28. Čl. I. tohoto zák. stanoví pouze přípustnost prodloužení lhůty stanovené v § 49 odst. 2 zák. č. 43/28 do konce 1929, neobsahuje však jinak žádného ustanovení o osvobození převodů od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. Možno tedy z ustanovení onoho usouditi jediné, že — je-li osvobození převodu od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí odůvodněno již podle § 52 odst. 2 ve spojení s § 49 odst. 2 zák. č. 43/28 — má osvobození místo, třebaž novela č. 197/28 neměla v tom směru žádného ustanovení, i tehdy, byla-li stavba dokončena teprve ve lhůtě prodloužené podle nov. č. 197/28. Tak jediné také možno rozuměti odst. 5 zprávy sociálně politického výboru senátu, na který se st-l odvolává.

Jest tedy pouze otázkou, zda převod nastalý v roce 1928 jest osvobozen podle § 52 odst. 2 zák. č. 43/28. Otázku tu musil nss souhlasně se žal. úřadem zodpověděti záporně. Stanovil-li § 52 odst. 2 zák. č. 43/28, že ustanovení § 52 odst. 2 a 3 zák. č. 44/27 jest užití i na stavby uvedené v § 49 odst. 2 (zák. č. 43/28), § 52 odst. 2 a 3 zák. č. 44/27 však má na zřeteli jen převody z let 1924 až 1927, § 49 odst. 2 zák. č. 43/28 pak

jenom prodlužuje lhůtu k dokončení stavby. aniž by se jinak dotýkal ustanovení § 52 odst. 2 a 3 zák. č. 44/27, možno ustanovení § 52 odst. 2 zák. č. 43/28 přikládati jen ten význam, že, pokud jsou jinak dány předpoklady § 52 odst. 2 zák. č. 44/27, osvobození normované tímto posléze uvedeným předpisem není vyloučeno tím, že stavba se dokončí teprve po uplynutí r. 1928 ve lhůtě povolené zem. fin. ředitelstvím (podle § 49 odst. 2 zák. č. 43/28) do konce června 1929, resp. (podle nov. č. 197/28) do konce r. 1929. Ježto však § 52 odst. 2 zák. č. 44/27 osvobozuje od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí jen převody z let 1924—1927, nemůže ani z ustanovení § 52 odst. 2 zák. č. 43/28 býti vyvozováno osvobození převodů nastalých v r. 1928.

Č. 10.340.

Stavební právo (Slovensko): I. * Podle stavebního statutu města Bratislavy z r. 1872 a dodatku k němu z r. 1881 není odvolací stolice oprávněna, vyřizujíc rekurs, čelící jen proti parcelační podmínce, zrušiti na základě § 81 vl. nař. č. 8/28 Sb. parcelační povolení z důvodu, že »regulace parcelovaného pozemku vyžaduje, aby na něm byla otevřena nová ulice, kterou se zlepši komunikační poměry a zastavění bude po stránce zdravotní a požární bezpečnosti výhodnější«. — II. * Podle stavebního statutu města Bratislavy z r. 1872 a dodatků k němu, ani podle jiné speciální normy nepřisluší zemskému úřadu právo zakročiti z dozorcí moci proti parcelačnímu povolení, udělenému nižší stolicí.

Řízení správní: III. * Odvolací úřad, rozhoduje o odvolání podle § 81 nař. č. 8/28, není oprávněn změnit z úřední moci výrok I. stolice v neprospěch odvolatelův ve všech případech, kdy na konečném vyřízení je zúčastněn veřejný zájem. K takové změně jest oprávněn jen v těch případech a potud, kdy a pokud podle předpisů neb intencí speciálního zákona správního jde o veřejný zájem nezadatelný.

(Nález ze dne 10. února 1933 č. 18.753/31.)

Prejudikatura: ad I. a III.: usn. Boh. A CCCCXXXIII/32, ad II.: Boh. A 5965/26.

Věc: Samuel a Růžena L. v B. (adv. Dr. Angelo Goldstein z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavební a parcelační povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: St-lé podali dne 3. března 1928 u městského notářského úřadu v Bratislavě žádost, aby pozemková parcela č. ... v K. ulici byla prohlášena za staveniště, a podáním z 28. března 1928 žádali o stavební povolení pro stavbu tříposchodového domu na této parcele a na sousedící s ní parcele č. ... Městský notářský úřad v Bratislavě první žádosti vyhověl a stanovil podmínky, za kterých lze obě uvedené parcely zastavěti. Proti zastavovacím podmínkám podali st-lé odvolání k zemskému úřadu